

Som bekendt er det ikke alle de indkomstbeløb, der skal medtages på selvangivelsen, som faktisk bliver opgivet og beskattet. Efterhånden som skatterne er steget, har disse *mangler ved ligningen* fået større praktisk betydning. Hvor store beløb det drejer sig om, er det vanskeligt at udøve noget sikkert skøn over; men man må regne med, at de er meget betydelige. Hvorledes disse beløb fordeler sig på de forskellige grupper af skatteydere, ved man heller ikke ret meget om; men den omstændighed, at der er mulighed for at kontrollere visse indtægtsarter som f. eks. lønninger næsten fuldt ud, medens tilsvarende kontrolmuligheder ikke består for andre indtægtsarter som indtægt ved erhvervsvirksomhed, kunne tyde på, at *unddragelserne er meget ujævnt fordelt på de forskellige grupper af skatteydere*. Det er derfor forståeligt, at navnlig lønmodtagerne i de senere år har rejst kravet om *en mere effektiv skatteligning* for derigenom at tilvejebringe større lighed i beskatningen af de forskellige befolkningsgrupper. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de ønsker herom, som er fremsat i mange fag- og tjenestemandsblande og af Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer.

Det er et selvfølgeligt retfærdighedskrav at søge de udtrykte ønsker om en bedre ligning imødekommet, og det kan kun beklages, at det hidtil har været så vanskeligt at vinde gehør herfor hos oppositionen. Hertil kan føjes, at de beløb, der undrages selvangivelserne, formentlig i vid udstrækning anvendes til et unødigt forbrug, som det i den nuværende økonomiske situation vil være helt rigtigt at begrænse.

En vigtig forudsætning for at opnå tilfredsstillende resultater ved ligningen er naturligvis, at *ligningsarbejdet* er godt organiseret, og at ligningsmyndighederne råder over den fornødne sagkyndige bistand. Hele spørgsmålet behandles for tiden i *et udvalg af sagkyndige*, og før dette har afgivet betænkning, har jeg ikke ment at burde fremsætte forslag om lovændringer på dette område.

Derimod indeholder statsskattelovsforslaget en række bestemmelser, der tager sigte på at *udvide skattemyndighedernes kontrolbeføjelser*. Disse bestemmelser, der i alt væsentligt også fandtes i det forslag, jeg fremsatte i sidste samling, tager bl. a. sigte på udvidet kontrol med de erhvervsdrivendes regnskaber.

Når man skal afgøre, om det regnskab, der indsendes sammen med selvangivelsen, nu også er egnet til at danne grundlag for skatteansættelsen, er det af største betydning, at man får mulighed for at se, hvorledes den daglige regnskabsførelse foregår. I praksis viser det sig jo, at mange regnskaber må tilsidesættes ved ligningen, fordi regnskabsførelsen ikke opfylder de mindstekrav, der må stilles fra skattemyndighedernes side.

Efter de gældende regler har skattemyndighederne, når særlige forhold taler derfor, adgang til på stedet at gennemgå det regnskabsmateriale med bilag, der påberåbes som grundlag for selv-